

162

ZÁKON

ze dne 19. května 1993,

**kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 246/1992 Sb.,
na ochranu zvířat proti týrání**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

1. V § 3 písm. a) zní:

„a) chovatelem každá právnická nebo fyzická osoba, která za účelem získávání trvalého zdroje peněžních příjmů chová zvíře nebo zvířata, přepravuje zvířata, obchoduje se zvířaty, provozuje jatky, provádí pokusy na zvířatech nebo provozuje zoologické zahrady,“.

2. V § 3 písm. h) a i) znějí:

„h) nebezpečným druhem zvířete takový druh, který vzhledem ke svým biologickým vlastnostem má zvláštní nároky, může ohrozit zdraví a život člověka, který se pak může dopustit týrání jedince tohoto druhu; nebezpečné druhy zvířat stanoví mi-

nisterstvo zemědělství České republiky (dále jen „ministerstvo“) vyhláškou,

i) utrpením stav zvířete, který je způsobován nepřírozenými podněty vyvolávajícími strach, zranění, bolest, zdravotní poruchy nebo až smrt,“.

3. V § 3 se vkládají nová písmena l) a m), která znějí:

„l) porážkou usmrcení hospodářského zvířete za účelem využití jeho produktů,

m) utracením bezbolestně usmrcení zvířete,“.

Dosavadní písmena l) až s) se označují písmeny n) až u).

4. V § 4 písm. c) bod 1 včetně odkazu pod čarou zní:

„1. omezovat výživu zvířete včetně jeho napájení, nestanoví-li zvláštní předpis jinak,^{1a)}“.

^{1a)} Např. vyhláška č. 117/1987 Sb., o péči o zdraví zvířat, vyhláška č. 121/1987 Sb., o zabezpečování zdravotní nezávadnosti živočišných produktů.

5. V § 4 písm. g) zní:

„g) provádět chirurgické zákroky za účelem změny vzhledu zvířete, zejména kupírovat uši, ničit hlasivky nebo používat jiných prostředků k omezení hlasitých projevů zvířat anebo z jiných než zdravotních důvodů amputovat drápy a zuby, nejde-li o případy uvedené v § 7 odst. 3,“.

6. V § 4 písm. k) zní:

„k) chovat zvířata v nevhodných podmínkách nebo tak, aby si sama nebo vzájemně způsobovala utrpení,“.

7. V § 4 písm. n) se slova „jeho poranění“ nahrazují slovem „utrpení“.

8. V § 4 se připojují nová písmena p) a r), která znějí:

„p) překrmovat zvířata, zejména drůbež, ve velkochovech násilným způsobem,

r) používat živá zvířata ke krmení těch druhů zvířat, u nichž z biologických důvodů není takový způsob výživy nutný.“.

9. § 5 zní:

„§ 5

(1) Nikdo nesmí bez důvodu usmrtit zvíře.

(2) Důvodem k usmrcení je:

- a) využití produktů hospodářského zvířete,
- b) slabost, nevléčitelná nemoc, těžké poranění, genetická nebo vrozená vada, celkové vyčerpání nebo stáří zvířete, jsou-li pro další přežívání spojeny s trvalým utrpením,
- c) bezprostřední ohrožení člověka zvířetem,
- d) výkon práva myslivosti a rybářství podle zvláštních předpisů,^{2a)}
- e) nařízené ochranné a zdlavací opatření^{2b)} při výskytu nákazy^{2c)} nebo jiného hromadného onemocnění zvířat,^{2d)}

f) ukončení pokusu na pokusném zvířeti,

g) regulování populace hospodářských zvířat, pokusných zvířat, zvířat v zájmových chovech, zvířat v lidské péči a volně žijících zvířat,^{2e)}

h) opatření v boji proti škůdcům.^{2f)}

(3) Porážení hospodářských zvířat vykvrvením může být prováděno pouze po jejich omráčení zaručujícím ztrátu citlivosti a vnímání po celou dobu vykrování. Jatečné zpracování zvířete před jeho vykvrvením je zakázáno. Porážet velká hospodářská zvířata může jen osoba k tomu odborně způsobilá. Podrobnosti stanoví ministerstvo vyhláškou.

(4) Výjimky z ustanovení odstavce 3 může povolit ministerstvo pro potřeby církví a náboženských společností, jejichž předpisy stanoví jiný způsob porážky zvířat. Porážku musí provádět osoba odborně způsobilá, která je povinna dbát o minimální utrpení poráženého zvířete.

(5) Utracení smí provádět jen veterinární lékař nebo odborně způsobilá osoba podle § 17 tohoto zákona.

(6) Osoby provádějící usmrcení zvířete jsou povinny přesvědčit se, že zvíře je podle prokazatelných příznaků mrtvé.

(7) Nestanoví-li tento zákon jinak, zakazují se následující metody usmrcování zvířat:

- a) utopení a jiné metody udušení včetně použití farmak typu myorelaxantů,
- b) použití takových jedů a drog, jejichž dávkování neuvede zvíře do hlubokého celkového znečitlivění a bezpečně nezpůsobí následnou smrt,
- e) ubití, ubodání nebo jiné metody, které zvířeti způsobí nepřiměřenou bolest nebo utrpení,
- d) použití elektrického proudu, pokud nenastane okamžitá ztráta vědomí.“.

10. V § 7 odst. 3 písm. b) se na konci připojují slova „pokud se neprovádí kauterizací, případně chirurgickou extirpací,“.

11. V § 7 odst. 3 písm. e) se za slovo „zobáků“ vkládají slova „a hřebenů“.

^{2a)} Zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti, ve znění zákona ČNR č. 146/1971 Sb., zákona ČNR č. 96/1977 Sb., zákona ČNR č. 143/1991 Sb. a zákona ČNR č. 270/1992 Sb. (úplné znění č. 512/1992 Sb.).

Vyhláška č. 20/1988 Sb., kterou se provádí zákon o myslivosti.

Zákon č. 102/1963 Sb., o rybářství.

Vyhláška č. 103/1963 Sb., kterou se provádí zákon o rybářství.

^{2b)} § 23 zákona č. 87/1987 Sb.

^{2c)} § 31 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 117/1987 Sb.

^{2d)} § 30 odst. 3 vyhlášky č. 117/1987 Sb.

^{2e)} Zákon ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

^{2f)} Vyhláška č. 62/1964 Sb., kterou se vydávají prováděcí předpisy k zákonu o rozvoji rostlinné výroby.

12. V § 8 se za slova „činnost se zvířaty“ vkládají slova „přepřavují se zvířata, jsou“.

13. § 11 zní:

„§ 11

(1) Chovatel je povinen zabezpečit nejméně jedenkrát denně pečlivou prohlídku technologických zařízení a odstranit v nejkratší možné době každou zjištěnou závadu tak, aby nebylo ohroženo zdraví a život zvířat.

(2) Chovatel je povinen mít pohotově k dispozici nástroje a pomůcky k okamžitému poskytnutí první pomoci, pomoci při porodu či náhlém onemocnění a vlastní vyprošťovací nářadí odpovídající druhu chovaných zvířat a používané technologii, zařízení k nakládce a vykládce zvířat, jakož i nástroje k okamžitému omráčení a vykrvení zvířete nacházejícího se v nevyčísitelných bolestech či nevyčísitelném stavu.“

14. § 12 se vypouští.

15. V § 13 odst. 1 se na konci připojují slova „a učinit opatření proti úniku zvířat“.

16. V § 13 se připojují nové odstavce 4 a 5, které znějí:

„(4) Žádost o povolení chovu musí obsahovat

- a) jméno a příjmení odpovědné osoby a její kvalifikaci,
- b) druh a počet chovaných jedinců,
- c) stručný popis chovu a jeho vybavení.

(5) Příslušná okresní nebo městská veterinární správa neudělí povolení podle odstavce 3, nejsou-li dodrženy podmínky podle odstavce 1. Příslušná okresní nebo městská veterinární správa může rozhodnutím povolení změnit nebo odejmout, jestliže se změnilo nebo zanikly podmínky, za jakých bylo uděleno. Povolení k chovu nebezpečných druhů zvířat se vydává na tři roky a může být na písemnou žádost prodlouženo. Příslušná okresní nebo městská veterinární správa, která povolení vydala, je povinna alespoň jednou za rok provádět dozor nad dodržováním podmínek chovu. Záznamy o provedené kontrole uchová po dobu pěti let.“

17. Za § 13 se vkládá nový § 13a, který včetně nadsu zní:

„§ 13a

Zvláštní podmínky pro obchod se zvířaty určenými pro zájmové chovy

(1) Právnická nebo fyzická osoba, která na základě živnostenského oprávnění

- a) chová zvířata určená pro zájmové chovy pro účely obchodu s nimi nebo s těmito zvířaty obchoduje,
- b) provozuje jezdecký nebo jízdní podnik,

je povinna do jednoho měsíce od zahájení podnikání oznámit výkon živnosti příslušné okresní nebo městské veterinární správě.

(2) Zjistí-li příslušná okresní nebo městská veterinární správa závažné nebo opětovné porušení povinností právnické nebo fyzické osoby uvedené v odstavci 1 stanovených tímto zákonem, může podat návrh příslušnému živnostenskému úřadu, aby podle § 58 odst. 2 písm. a) zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), živnostenské oprávnění zrušil nebo provozování pozastavil.

(3) Právnická nebo fyzická osoba, která obchoduje se zvířaty pro zájmové chovy, je povinna vést evidenci o nakoupených a prodaných zvířatech včetně dokladů o původu zvířete a uchovávat ji po dobu tří let.“

18. § 14 odst. 1 zní:

„(1) Je zakázáno lovit zvířata

- a) pomocí želez, ok, tluček a sítí,
- b) pomocí jedovatých návnad a jedů v jakýchkoliv formách včetně plynování,
- c) do jestřábích košů a pomocí lepu,
- d) pomocí výbušnin,
- e) pomocí luků a samostřílů,
- f) pomocí elektrického proudu, nejde-li o výkon práva upravený zvláštními předpisy.^{3a)}“

19. V § 15 odst. 4 se na konci připojuje věta „Toulavá a zaběhlá domácí zvířata nesmějí být k pokusům používána.“

20. V § 19 odst. 1 se slova „Československá akademie věd“ nahrazují slovy „Akademie věd České republiky“.

21. § 21 odst. 2 zní:

„(2) Ústřední komisi zřizuje, jejího předsedu a členy jmenuje a odvolává ministr zemědělství po dohodě s ministrem životního prostředí z odborníků navržených příslušnými státními orgány, Společností pro vědu o laboratorních zvířatech a občanskými sdruženími, které se podílejí na plnění úkolů ochrany zvířat.“

22. V § 21 odst. 3 písm. f) se na konci připojují slova „a kontroluje vydávání povolení podle § 23 odst. 1 písm. a) tohoto zákona“.

23. V § 21 odst. 3 se připojuje nové písmeno g), které zní:

^{3a)} Zákon č. 102/1963 Sb.
Vyhláška č. 103/1963 Sb.

„g) schvaluje řády pro chov a zkoušky zvířat.“.

24. § 26 zní:

„§ 26

Pověřen výkonem dozoru může být pouze odborný pracovník, který dosáhl věku 18 let, získal osvědčení o způsobilosti po úspěšném složení zkoušek podle zkušební řádu a prokázal v rámci zkoušky znalost právních předpisů vztahujících se k činnosti jím vykonávané. Zkušební řády schvaluje na návrh ústřední komise ministerstvo a zkoušky provádí ústřední komise.“.

25. V § 28 odst. 1 se připojuje nové písmeno d), které zní:

„d) trpí týráním zvířat nezletilými nebo nesvéprávnými osobami, za které odpovídá.“.

26. V § 28 odst. 2 se částka „5 000 Kčs“ nahrazuje částkou „10 000 Kč“ a částka „10 000 Kčs“ nahrazuje částkou „15 000 Kč“.

27. Za § 28 se vkládá nový § 28a, který včetně nadpisu zní:

„§ 28a

Zvláštní opatření

(1) Na návrh okresní nebo městské veterinární správy může obec správním rozhodnutím nařídit odebrání týraného zvířete, vyžaduje-li to jeho zdravotní stav. Odvolání proti rozhodnutí o odebrání zvířete nemá odkladný účinek.

(2) Náklady spojené s odebráním zvířete a následnou péčí o něj hradí osoba, již bylo zvíře odebráno.

(3) Náklady na léčení zvířete, které bylo týráno a poškozeno tak na jeho zdraví, ponese osoba, jež tento stav způsobila, i když přesahuje hodnotu zvířete.

(4) O nákladech podle odstavců 2 a 3 rozhoduje obec ve správním řízení.“.

28. § 29 zní:

„§ 29

Ministerstvo na návrh Ústřední komise upraví vyhláškou bližší podmínky chovu a využití pokusných zvířat, jejichž označování a způsob vedení jejich evidence, složení a činnosti odborných komisí (podle § 18 odst. 3) a rozsah odborných znalostí nezbytných pro osvědčení způsobilosti pracovníka včetně způsobu provádění zkoušek a vydávání osvědčení.“.

Čl. II

Zrušuje se vyhláška ministerstva zemědělství č. 119/1993 Sb., kterou se stanoví důvody usmrcení zvířete.

Čl. III

Předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů České republiky vyhlásil úplné znění zákona na ochranu zvířat proti týráním, jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1993.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.